

Mitä mielessä liikkuu... Pictan Dickens ”Tiku” ikää ja elämäniloa 10 viikkoa...

Jos joku on sitä mieltä että pentu on liian pehmeä eikä kestä koulutusta, niin voisin olla valmis vaikka vaihtamaan...

Tiku on voimistanut itsenäisyyttään, metsäretkillä voi jo huoletta pitää 100 m etäisyyttä isäntään, jos sattuu löytymään esim. herkullinen hirven pasokasa, kyllä se isäntä sieltä sitten löytyy ennemmin tai myöhemmin, kun ei edes kiinnostanut tuo isännän karkuun juokseminen ja piiloutuminen. Enkä tosissaan ole huolissani siitä pason syönnistä, mutta muutenkaan ei tunnu niin paljon kiinnostavan mitä se isäntä hääräilee, vaikka isäntä välillä koittaa kuoputtaa maata tai kuljeksii nelinkontin... satunnaisesti se niihin kyllä haksahaa, luoksetulokutsuja en ole noihin onneksi juurikaan tuhlannut, muualla niitä ei vielä kannata juurikaan kokeilla. Ja luoksetulo on ainoa asia joka on mielestäni helppo opettaa koiralle.

Itsetunto on muutenkin kasvanut kohisten. Retukin oli jo viikon ihmeissään että eikö se ..kele usko sitä pienempää murinaa kun on koko ajan korvassa kiinni. Tiku näet hoksasi että eihän tuo pienehkö murina ole ollenkaan vaarallista, onneksi vanhaherrakin on alkanut taas pitää paremmin puoliaan, aloin jo olla huolissani senkin puolesta.

Olen vakaasti sitä mieltä että tuo pennun kerpele osaa ajatella ihmisten lailla. Juups, tiedän että kaikki tiedemiehet on asiasta eri mieltä. Se oikein osaa katsoa kieroon kun on jotain kielletty, niin istutaan hetki paikallaan ja mennään kiertokautta uudelleen, vaikka juuri tultiin niska- pers -otteella sieltä pois. On kyllä ensin koitettu useamman kerran hyvällä ja houkuttelemalla ja sitten kehumalla, mutta vaste tuntuu sillä tavalla olevan aivan nollassa. Ja myös korvaavaa mielenkiintoista tekemistä on yritetty kehittää, mutta eniten tuntuu kiinnostavan juuri ne asiat joista saa parhaiten vastustusta. Avoin ja luottavainen Tiku kyllä on, poikien kaverit käy kaikki ja niiden kanssa on säännöt, eli ei riehkata. Uudet paikat ei hirveästi pelota, vieraisa voidaan muutaman minuutin kuluttua vaikka hakea kengät eteisestä ja katsoa saako niitä täällä pureksia...

En tosiaan halua koirasta aivotonta robottia jonka on tehtävä mitä isännän mieleen tulee, joten toivon tosiaan että pennun luonne kehittyy siihen suuntaan että onpas oikeasti kiva käydä katsomassa jotta mitä se isäntä oli mieltä tästä hommasta... eikä niin että TIKU rrrrrr.. Tänne.. hmm, olisikohan pitänyt myös valita nimi jossa se R sorahtaa sopivasti...

Uskon kyllä, että vika on siellä remmin toisessa päässä, mutta en ole tottunut pitämään koiria kuin -60 luvun ala-asteen opettajat oppilaitaan, sormet pulpetille jos ei ole totella, siis enemmänkin varmaan oman kehittymisen paikka. Hyviä vinkkejä vastaanotetaan...

On sitä ollut monia hauskojakin hetkiä, edellisyönä ei tosin naurattanut, kun käytin vinkumisen jälkeen, ennen aamu neljää kahdesti ulkona, vaikka ei näyttänyt oikein kova häätä olleen, ja siitpä sitten innostuttiin vinkumaan melkein koko loppu yö, syy tuntematon... 3 tuntia unta ei tunnu enää tässä iässä riittävän virkistäytymiseen, muina öinä ei vastaavia ongelmia onneksi ole esiintynyt.

Vuodatuksesta huolimatta, pentu näyttää voivan tosi hyvin, nukkuu selällään, raajat (jotka on muuten jo aika pitkät) levällään, ilman huolta huomista.

Aurinkoista kevättä !

Ai se on mun tipu...